

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo.

GORICA

TELEFON št. 201.

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2-50.

Upravištvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“ ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od četrstolpne pete vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Povsemne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških tratikah.

Domača industrija.

Že nekaj let sem se povdarja pri nas v Avstriji pri vsaki priliki, koliko stori vlada za razvoj te ali one obrti, koliko dá za napredek domače industrije itd. Žalibog pa ostane vse to večinomoma le pri povdarjanju, zgodi se le redko kaj takega. Prav bi seveda bilo tako, da bi denar, ki ga dá davkoplačevalec, ostal doma v deželi in bi se obrnil domačim ljudem v korist, ne pa narobe. Že ako ta ali oni privatnik, tovarnar ali kar si že bode brez potrebe naroča svoje potrebščine iz tujine, je treba to grajati, toliko bolj seveda je graje vredna vlada, ki da milijone in milijone zaslužiti izven države, doma pa delavski stanovci ne pridejo večkrat do poštenega zaslužka.

Ravno vlada bi morala gledati na to, da ostane vsak vinar doma, da nam ne gre nič čez mejo, ker denarja pri nas ni ravno preveč, lačnih ust pa je mnogo.

Največje postojanke v tem oziru so glede vojaštva in mornarice, kjer grejo računi naravnost v neznanse svote, o katerih pa navadno širša javnost izve jako malo. Tako smo zadnjič poročali o preskrbovanju rezervistov in drugega vojaštva, ki nas stane ogromne svote, a se res ne ve, kam pravzaprav te svote gredo. Proračun za vojaštvo je vedno prekoračen, dovoljujejo se krediti kar na debelo in vendar ima vojaštvo jako malo od tega.

Pred kratkim je zasumelo po raznih listih zopet podobno vprašanje. Gre se tu za oddajo raznih dragih del pri mornarici, ki jih niso dobile domače firme, ampak tuje. Radi tega so bile vložene nekatere interpelacije v državnem zboru in trgovinski minister dr. pl. Schuster je o tej zadevi odgovoril s širšimi podatki.

Da je mornarska oblast oddala delo podmorskih čolnov izven države, pravi minister, je težko obsojati, ker v poštev bi prišla tu le ena sama ogerska firma. Kar se tiče pa oddaje dela za novo ladjedelnico (Dock), pravi minister, da se je on že takoj v začetku zelo brigal za to, da bi to delo dobila kaka do-

mača tozadevna firma, ker se je tudi njemu zdelo, da bi bila naša domača industrija ludo oškodovana, če bi se tako obširno delo dalo napraviti izven države.

Tudi ministerski predsednik se je zavzel za to stvar, kakor poroča uradna »Wiener-Zeitung« in priporočil vso zadevo prav toplo mornariški upravi. In vendar je dobila to delo, ki stane lepo število milijonov kron, tuja firma, ne pa kaka domača.

Pri ponudbah je bila namreč tolika razlika, kakor se zatrjuje, da je mornariški predstojnik delo radi tega oddal tuji firmi. Ta razlika znaša res 664.000 kron, a te krone bi bile vendar ostale doma in ker bi bilo to delo izgotovljeno v Trzinu, bi bil marsikak domačin lahko na ta ali oni način zaslužil kako krono.

Tako gredo vsi milijoni na tuje! Goričenjena diferenca je bila bajzskrbni in vestni uporabi danih sredstev na potu. Sicer pa se tudi zatrjuje, da bi domača firma bila težko izvršila točno svojo nalogo o pravem času in zato se je poveljnik naše mornarice rajz obrnil na tuje.

Trgovinski minister je zaključil svoje pisanje z zatrdom, da bo on kakor doslej tudi nadalje vedno gledal na to, da se bodo vsa dela oddajala domačim tvrdkam. Natančneje pojasnilo o svojem stališču bo podal o priliki delegacij tudi mornariški predstojnik Montecceoli, kar naj visoka zbornica blagovoli vzeti na znanje.

In stem je stvar za enkrat ali morda tudi za vedno pokopana, sistem pa bo ostal brzkone še dalje stari. Naša domača industrija je trpela že radi balkanske krize, katere so krivi največ naši aristokratski diplomati. Domača dela se dajo tudi drugam, potem doma res ne bo dosti več ostalo. Gospodarsko to pač ni. Kolikor delavskih moči bi bilo pri tej veliki ladjedelnici lahko našlo svoj kos kruha. Trzin je nanaših tleh in ravno naši ljudje so v tem oziru tudi direktno prizadeti. Koliko bi bilo raznih voženj, koliko bi se porabilo gradiva, lesa, železa itd. Vse bi bilo domače, doma kupljeno. Tako gre tako milijonsko delo v

tujino, davke pa naj plačamo domačini.

In še nekaj bi omenili pri ti priliki. Ravno pri vojaških mornariških stvarih gredo milijoni za milijoni in davkoplačevalec ne ve zakaj. Vse je tako skrivnostno, nikdo ne sme nič vedeti, vsaka kontrola je popolnoma nemogoča. Plačaj, pa molči, to je sistem.

Nočemo reči, da bi naj ljudstvo pri odločitvi tega ali onega nakupa moralo imeti kako besedo a vsaj natančno vedeti bi moralo, kaj se kupi in za koliko. Kdor plača, sme menda vedeti tudi, zakaj plača? Toda izve se ne nič, le kadar je treba zopet denarja, takrat smo dobri.

Tako je tedaj naša domača industrija zopet dobila precejšnjo brco in nikakega zaslužka. Tožimo potem o izseljevanju, o revščini itd., a milijonska dela pošiljamo v tujino. Tuji delajo za milijone, naši domači ljudje pa si stiskajo pasove na trebuhu. Noben vinar bi ne smel iti iz države v teh suhih letih, ker vsak tak odbitek pomeni za naše ljudstvo težko gospodarsko in socialno škodo.

Ljudsko gibanje na Goriškem.

Pred kratkim je izdala statistična komisija na Dunaju poročilo o ljudskem gibanju naše monarhije, iz katerega posebej nekatere podatke glede naše dežele. Vsi podatki se nanašajo na leto 1910, v katerem je bilo ljudsko štetje, toda vkljub temu še vedno niso zastareli. Prvi oddelek prinaša poročila glede porok, drugi glede rojstev in tretji glede smrti. Tega reda se bomo držali tudi mi v sledečih vrsticah.

Vseh porok je bilo v omenjenem letu na Goriškem 1.894. Po okrajih pa se razdele zakoni sledeče: Goriško mesto 195, goriška okolica 579, Gradiška 734, Sežana 189 in Tolmin 227. Vidi se, da je gradiščanski okraj na prvem mestu, sežanski pa najslabejši. Tudi goriško mesto izkazuje malo porok, kar je pa posledica raznih socialnih in gospodarskih odnošajev, v katerih živi meščan

v primeri z deželanom. Moški se ženijo največ med 24 in 30 letom, namreč 1107, ženske pa med 20 in 24, namreč 886. Bilo pa jih je nekaj tudi čez 60 let in sicer 3 ženske in 13 moških. Dva fanta sta se poročila v goriški okolici še pred 20 leti in v tolminskem okraju 1 dekle pod 16 leti. Po veri je bilo 1885 parov katoličanov, 2 protestantska in 1 judovski. Mešanih porok je bilo le 6 in sicer med katoličani in protestanti. Po poklicu se je poročilo na Goriškem 477 kmetovalcev, 234 dninarjev, 588 raznih obrtnih in industrijskih uslužbencev, 162 trgovcev in trgovskih službencev, 72 uradnikov itd. Med ženskami se je poročilo največ delavk, dekel in dninaric, namreč 1.223, kmetic pa razmeroma prav malo le 56. Iz tega se vidi, da je ravno med delavskimi sloji največ porok, kar ima pač razne neugodne socialne pojave kot posledice, v prvi vrsti seveda nezadostna preskrba otrok. Po času pride na Goriškem največ porok na mesec november, potem sledita januar in februar; marec je najslabejši.

Vseh otrok se je rodilo na Goriškem l. 1910 10.303, od teh je bilo 273 mrtvo-rojenih, ostane tedaj še 10.030. In sicer je bilo dečkov 5.169, deklic pa 4.861. Nezakonskih otrok je bilo skupno 483. Najhujši je v tem oziru okraj Gradiška, kjer je bilo 215 nezakonskih otrok in pa mesto Gorica, ki ima med 800 otroci 121 ilegitalnih. Moralno dobra je v tem oziru goriška okolica, kjer je bilo na 2.904 otrok komaj 80 nezakonskih; ravno tako se odlikujejo kraji v sežanskem in tolminskem političnem okraju. V sežanskem je bilo le 17, v tolminskem le 50 nezakonskih otrok, kar kaže na vsak način večjo moralno moč slovenskega ljudstva. Po veri so bili novorojenčki večinoma katoličani. Protestantov je bilo 7, judov pa 8. Zanimivo je morda še to, da živi največ otrok onih starišev, ki so med 30 in 40 letom, navzgor in navzdol je umrljivost otrok večja. Dvojčkov je bilo na Goriškem v omenjenem letu 161, trojčkov pet in več otrok le v enem slučaju. Največji kontingent otrok je pri nas na Goriškem na kmetih, kjer je bilo v letu 1910 živčih zakonskih otrok 3.592. V tem oziru so naši kraji

Zakaj sem odpovedala?

Draga Nasta!

Z veseljem sem brala tvoj cenjen list. Veseli me, da si še vedno taka rodoljubka, in še bolj, nego prej. Da, ljubo doma, kdor ga ima. In to se občuti toliko bolj v tujini; to sem tudi sama poskusila. Da, nazaj ga žene, nazaj v ljubi domači raj. Kar mi pa spominjaš o mojem vzoru in vzorniku, o tem ti moram pisati bolj podrobno, ker se ne morem pogovoriti osebno, kakor bi si želela.

Draga moja! Jaz imam eno skušnjo več. Bilo, pa prošlo! Pravijo, da se mladina vpijani tudi brez pijače. Nu, jaz sem trezna in nočem biti porcelanova punčička. Kako je to bilo, da je bil pokopan moj vzor?

Slavko Zornik je bil najboljši učencec, ponos cele šole. Laskalo mi je torej, da me je že v otročjih letih odlikoval. — Enako je tudi ugajalo moji ničemurnosti, da je povabil pozneje — poleg svoje sestre, moje dobre prijateljice Marije — tudi mene na dijaško veselico v bližnjem trgu. Mojemu očetu sicer to ni šlo prav v glavo, in odmajeval je, ko so trdili, da mladenič rabi preveč

denarja, da je prišel brez dovoljenja v neko bahaško šolsko društvo, kjer je tčbalo dovolj trositi, pa so ga njegovi starši še podpirali v tem. V mojih očeh mu to ni škodovalo; nasprotno, zdelo se mi je od njega velikoumno (genijalno) in to ga je še bolj povzdignilo. Marija mi je bila pošepetala prejšnji večer, da je moral nekaj napraviti, da mu hočejo odvzeti kar štipendij. Prigovarjala mi je, naj mu jaz kaj rečem, češ: da starši ne morejo spraviti skupaj veliko denarja, ki mu ga pošiljajo še poleg štipendija.

Ali ni šlo v glavo. Jaz naj mu prigovarjam kot kaka postarna teta! Ne, to ne more biti! Kaj takega pač ni mogoče napraviti; morda kako študentovsko burko, kaj drugega. Moja domišljija mi ga je slikala kot junaka, ki ga je trebalo kot takega upoštevati.

Nu, pri veselici sem spoznala stvar. Ko so bili mladeniči že malo veseli, so jeli dražiti Slavka, naj pové svojo burko, za katero so ga tako okreali.

Veselila sem se, da pove kaj šaljivega, mičnega. Ali razočarana sem bila. Ko so bile napravile blagodejne dame blizo okrajne šole neko barako, da bodo dobivali dijaki limonado in mleko —

pravi sem zlezal s tovariši na streho barake, da bi to brezalkoholno krčmo ometali z blatom. In ko so jo spet posnažili, smo jo pa podrli in razlili ono pijačo.

To je tedaj bilo junaštvo mojega Slavka! Natihoma se izmuznem ter odidem na vrt. Za nekaj časa pride še Slavko; na to še tovariši, nato se vrnem nazaj ter se zakrijem v dno dvorane. Od tam sem videla, kako se je Slavko šalil in dobrikal točjaki, kot peprej meni. — Bilo mi je, da omedlim. »Ali saj nisem porcelanova punčička«, se opogumim. In zbežala sem na postajo, od tod pa domov. Za me je bilo to konec!

Nu, morda te bo mikalo slišati o Slavkovem koncu. Bedaški mladenič je propadel vedno bolj v tem pohajanju in veseljačenju, ki se mu je zdelo imenitno. Naposled so mu res odtegnili štipendij. Njegov oče je bil razkačen. Menil je, da so napravili mladeniču krivico; saj mora užiti vendar tudi nekaj življenja, kot so ga smeli njegovji »plemeniti« prijatelji. Oče mu je to privoščil; saj bi tudi on bil rad študiral svoječasno, pa ni mogel. Njegovi so še bolj varčevali, da bi le ne bil Slavko brez

jutranjega vrčka. »Študiranju« sinovec mu so žrtvovali vse, tudi zadnje krajcarje in naposled tudi hranilno knjižico sestre, ki si je bila s trudom nekaj zaslužila, da bi se udeležila pouka za šivilje. — Vendar ni bilo slišati, da bi bil Slavko napravil vzprejemni izpit. — Spet so bile nastale dolge počitnice za vseučiliščenike. Ali niti pisma, niti Slavka ni bilo domov.

Nekega večera potrka prijateljica Marija pri meni in reče: »Milena, čuj, svetuj mi, pomagaj mi, nekaj moramo storiti zanj!« — »Ali ne more potovati oče tje, da bi videl, kaj je z njim?« — »Oh, on ne, izgubil bi se v velikem tujem mestu, in mati, kakor bi rada, tudi ni za to.« — »Potem pojdi ti Marija!« — »Oh, ali jaz? Svoj živ dan nisem bila z doma, in jaz bi gotovo ne dobila brata, o katerem niso vedeli v poslednjem času, kako živi. Morda ne stanuje več tam, in morda...« — »Ti si pametno dekle, Marija, in tebe je Slavko še nekaj vpošteval na domu...« Naposled se vendar pogodivi, da pojde ona, jaz pa, ki sem imela v mestu daljno sorodnico, da jej bom skušala stvar polajšati. — In šla je.

(Dalje pride.)

Torej Gorjan, ki sviri furlanske kmetje pred družitvijo s slovenskimi kmeti, sili Furlane naj prodajajo krompir trgovski družbi, v kateri je en Lah in dva Slovenca. To delo je res vredno proslule laške kulture! Lah Bombič, mestni župan, ter voditelj laške narodnosti, se sme družiti za svoje gospodarske interese, kot trgovec, s slovenskimi trgovci, furlanski kmetje pa, ki jih malo briga boj proti Slovencem, se ne smejo družiti za svoj življenski interes s slovenskimi kmetovalci.

Gotovo je, da furlanski kmetje ne bodo tako zabiti kakor jih hočejo imeti ti »odrešitelji« iz Gorice.

Komen. Pouk na naši obrtno nadaljevalni šoli se je odložil do meseca oktobra.

Deskle - Plave. (Konstituiranje županstva.) Včeraj dne 14. t. m. se je imelo naše novoizvoljeno starištvino konstituirati. Znano je, da so pristaši S. L. S. zmagali pri zadnjih občinskih volitvah v II. in v III. razredu, v I. razredu pa so bili izvoljeni pristaši liberalca Konjedica. Izvoljen je bil v I. razredu tudi Konjedic, in kakor bivši župan je sklical za včeraj starištvino, da si izvole župana in podžupane. Iz Gorice je prišel k volitvi tudi okrajni komisar g. Žnidarčič, da bi zaprisegel županstvo. A volitev se ni vršila in sicer vsled tega, ker se Konjedičevi pristaši niso odzvali Konjedičevemu vabilu, kakor se ni odzval svojem vabilu tudi Konjedic sam.

Navzoči so bili samo pristaši S. L. S., ki pa so bili nesklepčni. V kratkem pričakujemo novo sklicanje starištin in sicer pod znatno globo. In zgoditi se zna, da se bo stari Konjedic sam globil in signaliziral kazni. Vsaj tako kažejo znamenja. — K temu naj omenimo, da je nastopil štrajk Konjedičevih pristašev zaradi tega, ker v slučaju konstituiranja županstva bi Konjedic moral zapustiti županski stolec, na katerem je sedel 37 let. To je vzrok. Konjedic pa je baje izjavil, da bi se on s svojimi pristaši udeležil volitve, ako mu zagotove, da bo soglasno izvoljen za župana, a da potem kmalu odstopi. To hoče pa zaradi tega, da bi njegova čast ne trpela, kajti nečastno bi bilo — tako si najbrže on misli — da se starega župana kar tako vrže med staro šaro. Deskljani in drugi pa na take željice dajo malo. — O tem, kar se bo zgodilo bomo poročali.

Politični pregled.

Državni zbor.

Začetkom torkove seje je odgovoril domobranski minister Georgi na razne interpelacije glede slabe oskrbe v poklicanih rezervnikih. Izjavil je, da je vojaška uprava že odredila potrebno, da se odpomore nedostatkom.

Potem se je odstopila predloga o varstvu pekovskih delavcev socialno političnemu odseku. Nato se je vsprejela neka sprememba zakona o varstvu znamk. Sprejela se je tudi resolucija glede pogajanj z Ogrsko zaradi nepoštenih konkurence.

Nato se je pričelo prvo čitanje krošnjarskega zakona, nakar se je seja prekinila.

Prihodnja seja se napove pismenim potom. To pa zato, ker razni odseki niso še končali svojega dela, posebno pa oni, ki razpravljajo o novih davčnih načrtih.

Proračunski odsek poslanske zbornice.

V četrtek je imel proračunski odsek poslanske zbornice zopet sejo, v kateri se je nadaljevala podrobna razprava o italijanski pravni fakulteti. V

razpravo sta posegla z daljšimi govori tudi poslanca Verstovšek in Dulibič.

Posl. Verstovšek je opozoril na pogoje pod katerimi bi bili Jugoslovani pripravljene privoliti v ustanovitev italijanske pravne fakultete. Ti pogoji so: 1. Sedež fakultete ne sme biti Trst. 2. Istočasno z ustanovitvijo italijanske pravne fakultete so mora tudi zadostiti tozadevnim zahtevam Slovanov. 3. Proglasiti se mora reciprociteta zagrebškega vseučilišča. — Govornik se je pritoževal, da vlada vsakokrat menja stališče glede italijanske fakultete. Potem je rekel, da Trst nikakor ne more postati sedež te visoke šole, ker prebiva tam 76.000 Slovencev, ki nimajo niti ene slov. mestne ljudske šole. Na koncu je stavil več spreminjivih predlogov.

Za posl. Verstovškom je povzel besedo posl. Dulibič, ki je v ostrih besedah grajal postopanje vlade. Začel je svoja izvajanja z zahtevo po reciprociteti zagrebškega vseučilišča. Nadalje je rekel, da vlada tiranizira Jugoslovane. Kadar se gre za kako jugoslovansko kulturno vprašanje, nastopa vlada na tak način, da večkrat Jugoslovani obžalujejo, da so avstrijski državljani. — Ustanovitev italijanske pravne fakultete v Trstu pa naravnost žali pravice Jugoslovanov.

Posl. Gostinčar je predlagal, naj se preide preko vprašanja glede ustanovitve italijanske pravne fakultete na dnevni red, ali če se ta predlog ne sprejme, naj odsek sklene, da se ustanovi italijanska pravna fakulteta najkasneje v jeseni l. 1918 in to v samostalijanskem mestu, nikakor pa ne na Primorskem.

V včerajšnji seji proračunskega odseka se je vršilo glasovanje za razne predloge. Odsek je s 30 proti 4 glasom vsprejel predlog, s katerim se določijo Trst kot sedež italijanske pravne fakultete. Vsprejela se je tudi resolucija Jugoslovanov, ki pooblašča vlado, da stori vse korake za ustanovitev jugoslovanskega vseučilišča.

Predlog posl. Markhl-a, naj se ustanove na slovenski državni obrtni šoli v Ljubljani tudi nemške paralele, oziroma nemška državna obrtna šola v Celju, je propadel.

Vprašanje glede sedeža italijanske pravne fakultete je torej vendar enkrat rešeno v odseku. Sedaj pa mora o tem sklepu odločevati plenum zbornice. S tem, da je odsek vsprejel Trst kot sedež italijanske fakultete še ni rečeno, da bo to storila tudi poslanska zbornica. — Dnevni red poslanske zbornice pa je sedaj tako obširen, da fakultetna predloga gotovo ne pride na vrsto pred poletjem.

Nemški cesar obišče našega cesarja še to pomlad, kakor poročajo listi. — Obisk se bo izvršil, ko se bo cesar Viljem vračal z otoka Krfa proti domu.

Splošen štrajk

radi volilne reforme v Belgiji so sklenili belgijski socialisti. Štrajk začne dne 14. aprila.

Revolucija v Mehiki.

V Mehiki imajo sedaj revolucijo. Že več dni teče kri. Dne 12. in 13. so se bili pri mestu Meksiko boji, v katerih je bilo 350 oseb ubitih 1500 pa ranjenih. Revolucija se vrši tudi po deželi. Ustasi ropajo, plenijo, zažigajo ter podirajo prometna sredstva.

Domače in razne vesti.

Imenovanje v finančni službi.

Računska revidenta Ivan Lange in Anton Vodopivec sta imenovana za računsko svetnika v področju finančnega ravnateljstva v Trstu.

Imenovanje. Za višjega stavbenega svetnika je imenovan stavbni svetnik pri državnem stavbenem uradu za Primorsko Hugo Rudan.

Imenovanje. Sodni kancelist v Bovcu Martin Viher je imenovan za pisarniškega oficijala.

Kako sestavljajo na goriškem magistratu volilne imenike? — Namestništveni svetnik Rebek je povedal v zadnji seji goriškega mestnega sveta, da se je sam prepričal, da je mej 500 v pisanimi volilci bilo približno 400 takih, ki nimajo volilne pravice.

Zaključek I. polletja na tukajšnji c. kr. gimnaziji se je izvršil danes zjutraj. Dijaški so dobili semestralne izkaze, na kar slede semestralne počitnice do v-štetega torka. Vspeli so še dokaj ugodni, kar je pri tako velikem številu dijaštva zelo otežkočeno. Na slovenskih paralelkah je padlo v vseh 6 razredih 54 dečkov in sicer v I. e: 6 v I. f: 8, v I. g: 11. V II. e: 10 in II. f: 10, v III. a pa 9. Da niso uspehi slabjši, je pač treba pripisati slovenskemu učnemu jeziku, kar je pač za našo deco velika olajšava.

Huda burja razsaja danes v Gorici in v okolici. Tudi mraz pritiska. Vse se zavija v gorke sukne. — Naši kmetovalci v okolici niso sedaj, ko je začelo živahno življenje na polju in se je začelo s saditvijo krompirja, nič kaj veseli.

Knjige Matice Slovenske so došle. Člani jih dobé pri poverjeniku na Corso Verdi, št. 17, drugo nadstropje.

Šola za jahanje za moške in ženske se je otvorila v Gorici in sicer v ulici Matioli.

Goriški magistrat je kupil nekaj konj za mestne ognjegasce. Poskušno vožnjo s konji po mestu imajo vsako nedeljo. Magistrat je kupil te konje vsled tega, ker je dosednji najemnik Zonger zahteval od magistrata previsoko odškodnino za vporabo njegovih konj za prevažanje brizgalnic pri požarih.

Tečaj za učenje jezikov po Berlitzovi metodi. K uri poskušnje za učenje jezikov op Berlitzovi metodi, ki se je obdrževala sinoči v salonu »Hotel de la Poste« v Gorici je prišlo okrog 80 dam in gospodov. Učitelj francoščine je govoril v francoskem jeziku od 1/8. ure do 11. Govoril je polagoma in jasno, tako, da so ga navzoči, ki so se le količkaj s francoščino bavili, razumeli. Učitelj je potem tudi začel polagoma govoriti z začetniki v francoskem jeziku. Dosedaj se je priglasilo 15 učencev. Nadaljna priglasila bo sprejemal g. Berdon v pondeljek 17. februarja od 3. do 9. ure zvečer v goriškim imenovanem salonu.

Dražba lova občin goriške okolice se bo vršila pri goriškem okrajnem glavarstvu v kratkem. Lov se bo oddal za dobo 8 let. Natančen izkaz objavimo prihodnjič.

Zidarskega dela se obeta letošnjo pomlad v Gorici prav malo. S tem ne bodo prizadeti le zidarji, ampak tudi mehaniki, mizarji, kamnoseki, kleparji i. t. d.

Odprti lekarni. Od 16. do 23. t. m. boste imeli ponočno službo lekarni Cristofoletti-Gliubich.

Lepo pešpot ob levi strani Rojca bodo napravili vojaki od železniškega predora na Rojcah do novozgrajenih vojašnic.

Vojašnica na Rojcah za vojaški oddelek strojnih pušk se končuje. V spomladi se bodo vojaki že nastanili v novi vojašnici.

Požar na hribu sv. Valentina. V sredo okrog 5. ure popoldne smo zagledali Goričani ogenj na hribu sv. Valentina, ki se je naglo širil od vrha nizdol.

— Poizvedeli smo na pristojnem mestu, da so zgoreli lanski borovi nasadi in 4 parcele starejših nasadov. Škoda se ceni na okrog 1500 K. Pogorelo je vsega skupaj približno 6 hektarov nasadov. Ko se je ogenj opazil v Gorici, se je koj podal iz Gorice na hrib sv. Valentina namestništveni koncipist Kaltnegger in pa gozdar Močnik. Gozdar Močnik je zbral v Št. Mavru 30 oseb, ki so se podale gasit ogenj na hrib. Tudi orožniki so zbrali nekaj ljudi, ki so prišli na pomoč. Gorelo je do 8. ure zvečer.

Kakor se je dognalo, so bili istega dne popoldne na vrhu hriba Sv. Valentina laški učenci tretjega in četrtega gimnazijskega razreda in zažgal je suho travo, iz česar je nastal potem cel požar, neki četrtošolec.

Saditev krompirja v goriški okolici se je začela dne 10. t. m. — Krompir je najdražja in najzamudnejša setev. Saditev traja navadno 6 tednov. Krompirja se nasadi v goriški okolici okoli 80.000 kgl. ali 80 vagonov. Pridela se ga približno 10krat toliko. Seveda za eno njivo se porabi okrog 500 klg, ki stane 50 K. Gnoj stane 120 K, delo 50 K, obresti 50 K. Torej stane kmeta ena njiva krompirja okroglo 300 kron. Pomislimo torej, kako je mogel ubogi goriški poljedelec izhajati, ko je prodajal krompir po 3 K kvintal. In vendar je krompir glavni pridelek. Ko je začela delovati »Gospodarska zadruga« iz Vrtojbe (sedaj »Gospodarska zadruga za goriško okolico«) se je v tem veliko zboljšalo, tako da se je kmet oddahnil in da sedaj svobodneje diha.

Kakor je znano ima »Zadruga« mnogo nasprotnikov v vrstah trgovcev in njih agentov. Ti ljudje strašijo kmetovalce na vse načine pred »Zadrugo«, tako, da marsikateri omahuje pred neprestanim hujskanjem. Proti »Zadrugi« pa ne delajo le trgovci in njih agenti, ampak bolj prikrito tudi ljudje, katerih sveta dolžnost bi bila delovati za »Zadrugo«. To so tudi nekateri občinski

Vsem gospodinjam
toplo priporočamo

KOLINSKO CIKORISO

edino pristni, po kakovosti nedosegljivi slovenski izdelek.

v korist

ohmejnim slovencom.

dosti pred nemškimi kronovinami, ki so nekatere prav uboge na otrocih.

Umrlo je v rečenem letu skupno na Goriškem 5.605 ljudi. Najmanj v sežanski okraju brez mesta. Uzroki smrti so seveda jako različni, a jako zanimivi in poučni za vsakega, ki se za take stvari zanima. Navedemo jih tu po uradnem izveščju. Skoro največ otrok umre pri nas na Goriškem in posebno v goriški okolici na prirojeni slabosti ali pa radi prezgodnjih porodov. Samo v 1 letu je bilo v goriški okolici 380 takih slučajev. Boljše razmere vladajo v tem oziru v tolimskem in sežanskem okraju. Hudo gospodari pri nas tudi jetika, ki pobere ravno v mestni okolici ogromno ljudi, med tem ko je na Krasu in v Gorah dosti boljše. Karakteristična bolezen, ki je n. pr. na Krasu v omenjenem letu sploh ni bilo, je za goriško okolico griža, ki pograbi vsako leto prav mnogo odstotkov. Druge bolezni nastopajo večinoma bolj redko. Samomorov je bilo v 1. 1910 na celem Goriškem 44, med temi 9 žensk. Najmlajša samomorilka je bilo neko dekle v starosti 10 do 15, najstarejši samomorilec pa čez 79 let. Jetika najbolj razsaja v starosti 20 do 30 let in sicer hujše med ženskami kot med moškimi. Po 30. letu se obrne in pograbi vedno več moških kot ženskih. Zapljučnica je najhujša v starosti od 60—70 let, ravnotako tudi kap in srčne bolezni. Za goriško okolico so pač značilne tri bolezni t. j. jetika, griža pri otrocih in šibki ali prezgodnji porodi. Na splošno pa trpi na jetiki na Goriškem najbolj kmečko ljudstvo in ne morda delavski sloji. V prvi vrsti pridejo tu v poštev ženske, katerih je umrlo 1. 1910 na kmetih 203 za jetiko, od raznih delavk je umrlo isto leto na Goriškem za jetiko le 57 žensk. Dosti žensk umrje pri nas na porodu in sicer zopet največ na kmetih; od 22 slučajev, jih odpade 15 na deželo. V celoti je največ slučajev smrti pri nas kakor tudi drugod v starosti od 1.—5. leta.

Ob koncu naj omenimo še par slučajev, da so bili tujci sprejeti v našo državo in sicer le kar se tiče Goriškega. Sprejeti so bili sledeči v 1. 1910: 2 Mažara, 4 Prusi, 51 Lahov, 4 Švicarji in 1 Anglež. Z Goriškega pa je šlo 21 ljudi drugam in sicer: 3 na Ogersko in 7 v Italijo; 11 se jih je izgubilo, da se ne ve kam.

S tem smo pri kraju. Marsikaj se da izvajati iz teh sicer mrtvih števil, ki pa pravzaprav govore jako jasen jezik. V maršičem je potrebno naše življenjske reforme, da bomo lahko gospodarsko in tudi kulturno odbijali pritiske, ki nam grozijo od severa in juga. Naj bi te vrstice bile vsaj majhen kamenček k naši narodni in gospodarski trdnjavi na Goriškem.

Albanski kostanji.

Avstrijsko diplomatsko delo komentirajo v zadnjem času razni listi prav ostro, a po večini opravičeno. Pred letom dni je grof Berchtold zasedel ministerski stolec v zunanem ministertvu, a reči se mora, da od takrat pač ne moremo pokazati na kake uspehe. Naši diplomatje in zastopniki na zunanaj se love za raznimi čudnimi fantomi, a da bi se kdo lotil kakega koristnega dela, se skoro še ni zgodilo. Večkrat smo imeli priliko že govoriti o teh stvarih, in v zadnjem času bi se dalo zopet marsikaj povedati o raznih nerešenih vprašanjih in problemih. Dunajski list »Zeit« je pred par dnevi to prav dobro povdaril in četudi se mi sicer s pisavo tega lista ne bomo strinjali, vendar moramo reči, da v nekaterih vprašanjih zadene v resnici prav v živo.

Albanija je postala v zadnjem času cilj vseh diplomatskih učenosti in brihtnosti, ki so jih naši diplomatje sploh zmožni. Vse drugo je za nas umrlo, ves Balkan je ničla, vsa svetovna trgovina, vsak političen pojav v obmejnih državah se nas nič več ne dotakne: cilj in

smoter vsega našega kulturnega dela, cilj vse naše zunanje politike je svobodna Albanija. Ta Albanija nas sicer toliko briga kot predpotopni sneg. Mi nimamo tam prav nobenih interesov, razun tistih, ki so si jih izmislili diplomatje. Ker drugod ti gospodje ne dosežejo popolnoma nič, so se spravili sedaj na Albanijo. Tam bo zobjanje! Recimo, da bi ta dežela res bila bogsivedi kako mogočna in trdna, ali se splača toliko truda za njeno prijateljstvo. Albanija se bo skoro gotovo priklopila k balkanski zvezi, ker je to za Albance edino pametno. Ako ne, pa postane popolnoma odvisna od Italije in mi bomo le kostani pobirali iz žerjavice. »Zeit« pravi, da je podoben slučaj kot leta 1864, ko smo se mi trudili za Šlezvig-Holštajn a smo potem dobili 1866 zato plačilo. Kakšno, je vsakemu znano: Prus je pograbil deželo. Mi te albanske divjake sedaj podpiramo in vganjamo prave komedije s tem ljudstvom. Doma nas razmere ne skrbe gotovo niti za polovico toliko kot pa albanska neodvisnost. Ti napol ciganski divjaki nas stanejo že ogromne svote in korist bo imela nekega dne le Italija. Res, čudni so naši zunanji politiki, a ne kaže še, da bi začeli že hoditi pravo, resno pot, ampak so še vedno v predpustu. Vsakovrstna važna gospodarska in politična vprašanja so sedaj na dnevnem redu, povsod se pobrigajo državniki prvo za svoje koristi, le pri nas skrbimo za kostanj, ki ga bodo pogoltnili drugi.

Vojna na Balkanu.

Poročilo bolgarskega glavnega stana o vseh dosedanjih bojih in dementi vseh turških laži.

Bolgarski glavni stan v Dimotiki priobčuje sledeči komunike:

Vsa poročila iz Carigrada o vojaških operacijah v drugi vojni periodi, v katerih se govori o dozdevnih zmagah turške armade nad Bolgari, so popolnoma neistinita in se od strani turških oblasti razširjajo zgolj z namenom preslepiti javno mnenje v Evropi. V resnici so se operacije, odkar so se sovražnosti zopet začele, sledeče vršile:

4. februarja so bolgarske čete porazile turško armado na Gallipoliju južno od reke Kavak. Turki so zapustivši za seboj mnogobrojne mrtve in ranjene, zbežali za pozicije v Bulairu, eni-gično preganjani od Bolgari.

8. februarja je 6 turških divizij napadlo naše čete, ki so se bile v pozicijah 5 km južno od Bulaira utrdile. Bolgari so Turke vrgli nazaj, potem sami izvršili protinapad in sovražnika v boju z bajonetom prisilili do paničnega bega. Sovražnik je pustil na bojišču veliko trofej. Turške izgube so bile silno velike. Bolgari so dozdej pred svojo fronto pobrali 6000 turških mrličev, toda pred Bulairjem je polje še zdaj posejano s trupli turških vojakov.

Turški izkrcevalni poizkusi ob Črnem in Marmarskem morju so bili na vseh točkah z velikimi izgubami za Turke zavrženi. Istotako se je prepričal izkrcevalni poizkus pri Podimi in so Turki pri tem izgubili 200 mož, mrtvih in ranjenih, ter ravnotoliko vjetnikov. Pri izkrcevalnem poizkusu pri Šarköju 8. in 9. t. m. so Bolgari z bajonetnim napadom tri turške divizije na ladje zapodili. Turki so izgubili nad 1000 mrtvih in ranjenih, 500 Turkov pa, ki niso mogli več doseči ladij, se je deloma razkropilo, deloma so bili vjeti.

Po teh uspehih je celo severno obrežje Marmarskega morja z vsemi pristanišči in kraji do Bulairja popolnoma v rokah Bolgarov.

Vesti o turških izkrcevalnih poizkusih pri Rodostu, Silivriju, Midiji in Miriofitu so pa popolnoma neresnične. Na teh mestih se Turki sploh nikoli niso poizkušali izkrcati.

Kar se tiče umikanja Bolgarskih predstraž od prve linije pri Čataldži, se pri tem ne gre za nič drugega kakor za točno izvršitev že preje določenega na-

črta. Obstrelevanje Odrina se z uspehom nadaljuje. Bolgari sistematično napredujejo proti črti utrd in sovražnika vedno bolj obkoljujejo.

Bolgarsko poročilo o krvavem izkrcanju pri Šarköju.

Iz Sofije poročajo o izkrcanju turških čet pri Šarköju sledeče podrobnosti:

Medtem ko se je bila bitka pri Bulair-u, so poskušali Turki izkrcati vojaštvo kake 3 km od Šarköja. Dolga vrsta parnikov in jadrnic se je približala obali. Za njimi je stalo kakih sedem ali osem oklopic in križark, ki so streljale na bolgarske pozicije. Bolgari so iz Šarköja, kjer so bili utaborjeni, odgovarjali na ogenj iz turških vojnih ladij. Turške vojne ladije so streljale na Bolgare brez uspeha.

Dne 9. t. m. se je izkrcavanje nadaljevalo. Izkrcalo se je osem bataljanov. 15.000—20.000 mož je ostalo na turških prevoznih ladjah. Turki so se postavili 3 km severno-vzhodno od Šarköja do Gajtandere. Popoldne so bolgarske čete izvršile v treh kolonah naval na Turke. Obkolile so eno turško krilo, narkar so se začeli Turki umikati proti morju. Med to bitko so poskušale turške prevozne ladije približati se obrežju, da bi se izkrcali še ostali turški vojaki. Ali bolgarska artiljerija jih je obstrelevala s takšnim uspehom, da so se morale umakniti.

Turki so imeli velike izgube. Na bojnem polju je obležalo 1000 mrtvih. Turki so pustili ob obali deset pontonov iz aluminija. En turški jetnik je pripovedoval, da so se te čete ukrcale v Carigradu. Pred ukrcanjem pa je dezertiralo mnogo vojakov.

Pri umikanju so izvršili Turki strašna grozodejstva nad kristjani. Umrili in porezali so 150 krščanskih prebivalcev, večinoma ženske in otroke. Dognalo se je tudi, da se je nahajal med izkrcanim vojaštvom tudi znani Enver bej.

V Galipolisu.

Turki so bili na galipolskem položaju poraženi že v dveh velikih bitkah, v katerih so imeli ogromne izgube. Umaknili so se proti Bulairu, kjer se pričeniajo utrjevati. Od zadnje bitke niso izvršili nikakega navala več.

Pri Čataldži.

Z bolgarske strani se poroča, da se vrše zadnje dni pri Čataldži le manjše praske med predstražami. Bolgari so se na nekaterih točkah pomaknili nekoliko nazaj. Tehnični vojaški krogi zagotavljajo, da se je to zgodilo zato, da bi Bolgari izvabili Turke iz njihovih utrjenih pozicij pri Čataldži. Potem bi Bolgari nudili Turkom priliko, na prostem polju bitki se v odločilni bitki.

Pri Odrinu.

Dne 12. t. m. popoldne so Turki pri Odrinu zopet poskušali izvršiti izpad, in sicer na jugovzhodno stran. Turška pehota se je približala bolgarskim pozicijam že na sto korakov. Tu so pa Bolgari s silnim navalom z bajonetom zagnali Turke nazaj, ki so se morali zopet postaviti v varstvo trdnjav.

Iz Carigrada pa se uradno poroča, da se od bolgarske strani nadaljuje bombardiranje Odrina, a brez posebnih uspehov. Bolgari da so dobili nova ojačenja. Prišle so sveže srbske čete, ki so se postavile na zapadni fronti.

Pri Skadru.

Boj za Brdanol je bil najkrvavejši boj okolo Skadra. Ob 8. uri zjutraj je začela črnogorska artilerija streljati. Opoldne je dal kralj povelje za naskok. Prve čete so prerezale zaprečne žice, turški topovi so jih kar kosili in preko njih trupel so tovariši drli naprej. Po sedmih urah težkega boja so zavzeli Črnogorci vse pozicije razen glavne na vrhu. Po noči so pa Turki z višine doli navalili Črnogorce. Začetkom se je tretja brigada skoro obrnila v beg. A general Petrović jo je z navdušenimi besedami zopet spravil naprej. Nastal je

boj mož z možem. Črnogorci so vstrajali in ob zori so bili Turki poraženi. Črnogorci so pri tem izgubili 3500 mož. Te izgube so napravile po vsej Črnogori žalosten utis.

Brezvspešna turška prizadevanja za mir.

Iz Carigrada se z merodajne strani poroča, da so se poskusi turškega poslanika v Londonu Tefvik paše, pripraviti angleškega državnega tajnika sir Grey-a do tega, da bi dal inicijativo k novim mirovnim pogajanjem ponesrečili.

Iz Berlina pa se poroča, da so na merodajnem mestu izjavili, da so je Turčija opetovano obrnila na velesile, da bi one zopet pričele posredovati za mir. Velesile so odgovorile Turčiji, da bi prevzele to nalogo le, ako bi bile od Turčije pooblašcene, ponuditi balkanski zvezi celo mesto Odrin.

Dopisi.

Iz okolice. (Shodi za krompir v Furlaniji.) Na željo furlanskih kmetovalcev je določilo vodstvo »Gospodarske zadruge za goriško okolico« shod v Fari za dne 26. preteklega meseca. Župan v Fari pa je bil temu nasproten ter je opozoril na ta shod goriške Lahe. Ti so bili takoj na delu in so se zbal Slovencev, če bi prišli v Fario. Kmetovalcem so odsvetovali udeležiti se tega shoda ter so sklicali sami svoj shod. Slovenski Italijan Gorjan iz Gorice je šel par dni pred nameravanim shodom »Zadruga« v Fario, spravil skupaj vaško inteligenco ter jo vabil na polje. Zunaj na polju se je ta gospod z ostalo gospodo kar divil krasnemu polju, ki je imajo Furlani in priporočal saditev krompirja. Ali ni to ironija? Sosedni Slovenci sadijo krompir za izvoz že 25 let, laška gospoda pa je šele zdaj opazila, da je furlansko polje dobro za sajenje krompirja. A tudi sedaj ni spoznala laška gospoda furlansko polje za dobro iz čustvovanja do furlanskega kmeta, marveč iz nacionalnih ozirov, ker so imeli Slovenci priti v Fario.

V nedeljo 9. t. m. pa je imela »Gospodarska zadruga za goriško okolico« shod v Št. Lovrencu pri Moši. Seveda župan iz Št. Lovrenca ni gospod, kakor oni iz Fari. On je kmet. Zatorej se ni zbal Slovencev povabit med Furlane. Na shodu so se zbrali skoro vsi vaški kmetje, ki so z odobravanjem poslušali govore.

Govorilo se je v furlanskem jeziku in se povdarjalo, da »Zadruga« ne išče ne političnih in ne narodnih interesov, temveč edino gospodarske, kmečke. Zborovalcem so se prepustila pravila v pretres, ker se je vodstvo Zadruge izjavilo, da noče loviti članov na slepo. Ko so spoznali, da je »Zadruga« z omejeno zavezo, so se vsi odločili za pristop v »Zadrugo«. Kakor se je pa pozneje zvedelo, nameravajo drugi Furlani ustanoviti svojo samostojno »Zadrugo« za gradiščanski okraj. Vsled tega je »Zadruga« za goriško okolico odklonila vstop Furlanov ter počaka, ali se ustanovi v Furlaniji samostojna zadruga brez primesi trgovcev.

V nedeljo 9. t. m. je bil gospod Gorjan v Ločniku. Imel je shod, na katerem je svaril kmete pred družitvijo z »Gospodarsko zadrugo za goriško okolico«. Povdarjal je, da bi bila družitev furlanskih kmetov s slovenskimi na škodo laški narodnosti.

Gorjan je predsednik laškega kmetijstva. Ta Gorjan je na shodu »Gospodarske zadruge« lansko poletje predlagal resolucijo, naj furlanski kmetje prodajajo krompir stari, dobroznantni tvrdki v Gorici. Ta stara dobroznantna tvrdka obstoja iz enega Laha (goriški župan Bombig) in dveh Slovencev (Peter Lutman iz Št. Andreža in še nekdo drugi).

predstojniki in celo tudi c. kr. uradniki zunaj na deželi. Ti ljudje so proti »Zadruzi« v glavnem vsled užaljenega ponosa, češ: Če nimam jaz »komandirata«, pa naj vse hudič vzame! Koliko časa bodo trajale take razmere med ljudstvom?

Z regulacijo Soče od Sovodenj do Zdravščine se nadaljuje. Uposlenih delavcev je okoli 500.

Za postajenačelnika v Kanal je prišel adjunkt Franc J e b a č i n.

Zimski šport. Vremensko poročilo dne 15/2. 1913: Bohinj: Temperatura: — 6 stop. Celz. Vreme: jasno. Sankališče: prav dobro. Vožnja s sanmi: neporabna. — S skiji: dobra vožnja po snegu v senčnatih legah. Radi ugodnega vremena v Bohinju vozijo jutri, v nedeljo 16/2. t. l. zimsko-športni vlaki.

Prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand se nastane s svojo družino v Miramaru, kjer bo ostal več časa.

Tujski promet v Gradežu. Lansko leto je bilo v Gradežu 13.803 tujcev in sicer z Goriškega 450, z Dunaja 4424, z drugih avstrijskih dežel 5940, z Ogrskega 1956, iz Bosne 69, iz Nemčije 210, iz Italije 345, iz Rusije 234, iz ostale Evrope 166, iz Amerike 9. — L. 1911 je bilo vseh tujcev v Gradežu 9900, torej l. 1912 več 3903 osebe.

Umrl je v Trstu c. kr. dvorni svetnik v pokoju g. Franc Legat.

Strašen samomor. Neznani človek se je v Trstu nad domobranksko vojašnico polil s petrolejem ter samega sebe zažgal. Medtem ko je gorel pa si je najbrže pognal kroglo iz revolverja v glavo, ker so tam našli več izstreljenih patron. Truplo so našli popolnoma ožgano.

Dopolnilne deželnozbornske volitve v Istri. Za 5. dan marca so napovedane dopolnilne volitve v isterski deželni zbor za veleposestvo. Dopolniti se imajo mandati, katere so imeli doslej poslanci dr. Vareton, Danelon in Tomasi. Eventuelna ožja volitev se bo vršila isti dan. Kraj volitve je Poreč.

Neredi v istrskem deželnem gospodarskem svetu. Predsednik isterskega deželnega gospodarskega sveta, deželni poslanec dr. Avgust Tomasi je odložil svoječasno svoj mandat. O odstopu posl. Tomasija pa ni poročal noben list. Z odstopom tega poslanca spravljajo sedaj v zvezo razne vesti o neredih v gospodarskem svetu. Govori se, da so nekateri mlajši gospodje vsled teh neredov prilisli dr. Tomasi-ja, da je odložil svoj mandat. Ali poka že povsod pri Lahih v Istri!?

Poveljnik puljske luke Julij Ripper je prosil za upokojenje, kateri prošnji se je po poročilu lista »Militärische Rundschau« tudi ugodilo.

Štipendiji za skladatelje. V »Osservatore Triestino« z dne 13. febr. t. l. št. 36 so razpisani državni štipendiji za skladatelje.

Dvorni svetnik je postal kranjski deželni šolski nadzornik Franc Levec, znani slovenski pisatelj in slovničar.

Železniška nesreča med Zagorjem in Savo. V sredo okolo 6. ure in pol se je pripetila med Zagorjem in Savo na Kranjskem železniška nesreča, ki je močno poškodovala kar dva vlaka nankrat. Ko je osebni vlak, prihajajoč iz Trsta, vozil proti postajališču Sava, je nenadoma padla s pečin velika skala

naravnost v ta vlak. V istem trenutku pa je prisopihal z zidanmoške strani tovorni vlak. Skala, ki je padla na osebni vlak, je povzročila, da sta se lokomotiva in prvi vagon tega vlaka nagnila ter se prevrnila na tovorni vlak. Pri tem je skočil tovorni vlak s tira. Poškodovano se je 12 vag. tovornega ter lokomotiva in en vagon osebnega vlaka. Južna železnica trpi ogromno škodo. Promet je seveda bil prekinjen in se je izvrševal le na ta način, da so prestopali potniki iz enega vlaka v drugi, ki je čakal na drugi strani nesreče, kar je povzročalo velike zamude.

Ponesrečeni strojevodja osebnega vlaka se imenuje Franc Kaš. Njegove poškodbe pa so bile tako težke, da je v ljubljanski deželni bolnišnici, kamor so ga prepeljali umrl. Kaš zapuščala ženo in nedoraslega otroka. — Dela na progi so že končana in promet se zopet redno vrši.

Shodi. Jutri, v nedeljo, bo imela »Gospodarska zadruga goriško okolico« dva shoda, enega v Sovodnjah kmalu po 11. uri, drugega v Biljah po blagoslovu.

Protestni shod v zadevi volitev v trg. zbornico bode jutri ob 2. pop. v Tominu.

Dalmatinski namestnik — tajni svetnik. Cesarskemu namestniku v Dalmaciji, grofu Attems, se je podelilo dostojanstvo tajnega svetnika.

Močni snežni zameti na Štajerskem. Iz Gradca se poroča, da divjajo na severnem Štajerskem kakor tudi na planini Rax močni snežni viharji. Na Rax-i pogrešajo od srede nekega 14-letnega dečka. Odpravila se je na iskanje rešilna ekspedicija.

Poslanec Schuhmeier na Dunaju umorjen. Ko se je vračal soc. državni posl. Schuhmeier v torek ponoči od nekega socialističnega posvetovanja v Stockerau na Dunaj, je pristopil k njemu od zadaj socialist Pavel Kunschak ter izprožil proti njemu strel iz Browningove pištole. Krogla je šla skozi levo uho in predrla možgane. Poslanec Schuhmeier je ostal na mestu mrtev. Kunschak pa se je mirno pustil prijeti

LOTERIJSKE ŠTEVILKE.

Trst 55, 84, 87, 7, 37.

in odvesti v zapore. Kunschak je bil baje na Schuhmeierjevo zahtevo izgnan iz socialistične organizacije in je Schuhmeierja ubil najbrže iz maščevanja. Sam pa neče povedati, zakaj je to storil.

Smrt papeževe sestre. Po 25dnevni bolezni je v torek v Rimu umrla najstarejša sestra sv. Očeta Roža Sarto. Imela je 72 let. Sv. Oče je bil ti sestri posebno naklonjen in med njeno boleznijo se je večkrat zanimal za njeno stanje. Njena smrt je napravila na sv. Očeta jako bolesten utis.

Pisarna v vojaških zadevah GORICA

ulica Capitan Vandola 2, t. n. (vogel niče Leoni)

Izdeluje vsako vrsto prošenj vojaškega značaja, in daje nasvete kar se tiče vojaške službe, ter za spisovanje nesodnih vlog in pisem.

Upravitelja s kavcijo

za gostilno in prodajo blaga na debelo v najbližji goriški okolici. Pismena kakor ustmena pojasnila iz prijaznosti na uredništvo tega lista.

Posestvo prodá

se v Orehovljah hišo, štalo, vodnjak na lepem zdravem vrt, zemljišče skupno ali parcelirano po ceni. Anton Garbun Kanal 15.

V večjem trgu na Primorskem se odda v najem

prostor za manufakturno trgovino z dvema prostoroma za zalogo in s pisarno. Prostor za trgovino je opremljen z vso potrebno opravo. V isti hiši se odda v najem tudi stanovanje. Ker se hiša nahaja na najlepšem in prometnem kraju v trgu, naj nihče ne zamudi lepe prilike.

Kje, poizve se pri uredništvu tega lista.

Tečaj za učenje jezikov po Berlitzovi metodi.

Oznanilo

Na splošno željo bode gospod BERDON pojutranjem, v pondeljek 17. februarja t. l. v salonu »HOTEL DE LA POSTE« v Gorici na razpolago od 3. ure popoldne do 9. ure zvečer.

Obenem se bodo sprejemale

prijave novih učencev,

ki hočejo pričeti z učenjem francoščine in angleščine.

Pouk *za ne takoj.* Zato se prosi, da se vsi oni, ki se nameravajo učiti teh jezikov kar najhitreje prijavijo. Vsa podrobnejša pojasnila daja pod goričmenjenim naslovom, ob gori določenem dnevu in uri gosp. BERDON.

Način in prednost učenja po metodi Berlitz.

1. Vsak učitelj uči izključno v svojem materinem jeziku. Sami učitelji dotične narodnosti.
2. Od prve ure naprej poslušati in govoriti učenec le oni jezik, katerega se hoče naučiti.
3. Slovnična navodila se ne uče posebej, ampak iz praktičnih primerjanj se koj obdelajo.
4. Prestava je izključena.

Najboljši češki dobavni vir!

Perje za blazine po zelo nizkih cenah.

1 kg razcepljenega sivlega perja 2 K; boljše vrste 2 K 40 v; polubelo najboljšo K 2 80 v; čisto belo 4 K; belo, puh 5 K 10 v; 1 kg najkrajše belo razcepljeno 6 K 40 v, 8 K; 1 kg puh-perja, sivo K 6, 7; belo fino 10 K; najkrajše prsno 12 K. Pošiljatev 5 kg, poštnine prosto.

Izgotovljena posteljna oprava

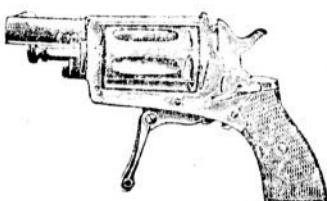
iz gostega, rdečega, plavega, belega ali rumenkastega nankinga: 1 pernica dolga 180 cm, široka 120 cm ter 2 blazine vsaka po 80 cm dolga ter 60 cm široka s finim, trpežnim puhom K 16 s pol-puhom K 20, s finim puhom I. vrste K 24; posamezne pernice 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; blazine za pod glavo K 3, K 3.50, K 4. Pernice 200 cm dolge in 140 cm široke K 13, K 14.70, K 17.80 in K 21. Pernati madraci iz močnega križastega Gradna 189 cm dolgi in 116 cm široki K 12.50 in 14.80.

Razpošilja se proti povzetju, in sicer od K 12 poštnine prosto Neugajajoče se zamenja ali pa se vzame nazaj ter se vrne denar. Ceniki za slonj in poštnine prosto.

S. Benisch, Deschenitz št. 992, Češko.

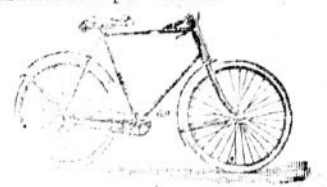

Kupujte samo dvokolesa »AL TENA«, francoske vrste ki so najtrpežnejši in najboljši bod si za navadno rabo ali za dirke

Sivalni stroji Original »Victoria« so najpraktičnejši za vsako hišo. Isti služijo za vsakovrstno šivanje in šitkanje (vezenje). Stroj teče brezšumno in je jako trpežen. Puške, samokrese, slamo-reznic e in vse v to stroko spadajoče predmete se dobi po toarniški ceni pri tvrdki

Kerševani & Cuk,
GORICA — Stolni trg št. 9.

Podružnica „Ljubljanske kreditne banke“ v GORICI

— se bavi z vsemi v bančno stroko spadajočimi posli. —
Vloge na knjižice obrestuje po 4 $\frac{1}{4}$ %, vloge v tekočem računu po dogovoru.

Delniška glavnica K 8.000.000.

Centrala v Ljubljani.

— Rezervni zaklad K 800.000. —

PODRUŽNICE: Celje, Celovec, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.